

ZAN-KLONT ZEPAP KOBEN

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Πώς να δώσετε νόημα στη ζωή σας
όταν η ζωή σας δεν έχει νόημα

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ:

Αλέξανδρος Μανιάτογλου

☯ Περιεχόμενα

Εισαγωγή

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	Εν αρχή ήταν η αγγελία	17
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	9/11 - Η ημέρα που ο κόσμος άλλαξε για πάντα	33
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	Τελειώνοντας την ημέρα	61
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4	Τα μαθήματα ξεκινούν το συντομότερο δυνατόν	67
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5	Αφήνοντας τον Πέπλο της πραγματικότητας	77
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6	Οι ουρανοί ανταποκρίνονται	93
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7	Ο πλανήτης μας	109
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8	Το ραπάρισμα του Ρόκι	131
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9	Ο κύκλος του διαλόγου	141
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10	Η απόλυτη πρόταση	167
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11	Παίρνοντας την απόφαση	197
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12	Η ολοκληρωτική εμπειρία	217

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13	Κοσμικές αντιλήψεις	233
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14	Η άλλη πλευρά του Πέπλου	239
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15	Η Φωνή	253
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16	Όπου γης και πατρίς	287
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17	Ο μύθος της δημιουργίας	297
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18	Τίποτε δεν είναι αυτό που φαίνεται	321
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19	Μαθήματα κυριαρχίας επί της ψευδαίσθησης	343
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20	Η έξοδος	363
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21	Πίσω στο κενό	379
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22	Η πρωταρχική εντολή της δημιουργίας	395
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23	Τί συμβαίνει μετά;	415
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24	Βοήθεια από ψηλά	431
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25	Οι εξαρτήσεις, βαρίδι στην εξέλιξη	443
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26	Επαναπροσδιορίζοντας την πραγματικότητα	469
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27	Αυτό που βλέπεις είναι αυτό που παίρνεις	489
	<i>Ευχαριστίες</i>	515
	<i>Προτεινόμενες Έρευνες</i>	533
	<i>Γλωσσάρι</i>	545

*Το βιβλίο αυτό είναι αφιερωμένο
στην πανέμορφη σύζυγό μου, Αριάν,
χωρίς την αμέριστη στήριξη
και συντροφιά της οποίας
το ταξίδι μου θα ήταν απίστευτα μοναχικό.*

© Εισαγωγή

Εάν...

είσαι βαθύτατα θλιμμένος από τον τρόπο που οι άνθρωποι συμπεριφέρονται ο ένας στον άλλον, υποφέρεις από αλλεργίες και γενικά είσαι ευπαθής.

νιώθεις κάπως αποξενωμένος, ακόμη και από τους φίλους ή την οικογένειά σου, λατρεύεις να παρατηρείς τα άστρα,

πιάνεις τον εαυτό σου να σκέφτεται ότι τα ΑΤΙΑ και η επικοινωνία με ανώτερα όντα ίσως να υφίστανται,

νιώθεις πιο άνετα μεταξύ φυτών και ζώων παρά μεταξύ των ανθρώπων,

έχεις την αίσθηση ότι ήρθες εδώ στη γη για να επιτελέσεις κάτι σημαντικό...

ίσως είσαι ένας από τους εβδομήντα εκατομμύρια Περιπλανώμενους που βρίσκονται εδώ για να βοηθήσουν στην επικείμενη αλλαγή. Αυτοί οι κοσμικοί παροχείς έχουν έρθει στη Γη από άλλες διαστάσεις μέσω του Πέπλου της Λησμονιάς. Οι πληροφορίες που παρέχονται σε αυτό το βιβλίο σκοπό έχουν να ξαναζωντανέψουν τη μνήμη τους.

Εάν είσαι ένας από αυτούς, το βιβλίο αυτό προορίζεται για σένα.

Από πολύ παλιά έχει προβλεφθεί ότι ο κόσμος, όπως τον γνωρίζουμε, σύντομα θα φτάσει στο τέλος του. Η Βίβλος μιλά για μια τρομερή μάχη, τον Αρμαγεδδώνα, ως το τέλος και την αρχή, το τέλος του χάους και την έναρξη μιας χιλιετούς ειρήνης. Η ινδιάνικη φυλή Χόπι, οι Μάγια και πολλοί άλλοι γηγενείς πολιτισμοί βρίθουν ημερολογίων, μύθων και παρόμοιων προβλέψεων που υποδεικνύουν το ίδιο χρονικό σημείο, κάπου μεταξύ του τώρα και του τέλους του 2012, ως το τέλος του πολιτισμού.

Αυτά τα αρχαία γραπτά, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων προέρχεται από απλούς και σχετικά πρωτόγονους ανθρώπους, αποδεικνύονται εντυπωσιακά ακριβή. Σύμφωνα με μια ολοένα αυξανόμενη ροή εσωτερικής πληροφόρησης από μέντιουμ σε όλον τον κόσμο, το ηλιακό μας σύστημα περνάει από το τελευταίο τμήμα ενός τεράστιου τόξου που αντιπροσωπεύει τις τελευταίες στιγμές της τωρινής κατάστασης συνειδητοποίησής του. Λέγεται ότι μέσα σε λίγα χρόνια, μια μεγάλη αλλαγή στη συνείδηση, η οποία θα επηρεάσει όλες τις μορφές της Δημιουργίας, θα μας κατακλύσει σαν ένα τσουνάμι που πλησιάζει αμείλικτα στις ακτές.

Φυσικά, πολλά εξελιγμένα όντα, που ζουν έξω από την ψευδαίσθηση της ανθρώπινης ύπαρξης, ξέρουν γι' αυτά τα σημαντικά γεγονότα εδώ και καιρό. Ο πλανήτης μας, με τροχιά γύρω από έναν από τους μεγαλύτερους ήλιους στις απομονωμένες παρυφές ενός από τους 125.000.000.000 γαλαξίες του Σύμπαντος, εδώ και καιρό έχει τραβήξει το ενδιαφέρον διαγαλαξιακών παρατηρητών. Το πείραμα που διεξάγεται εδώ αποφέρει καρπούς πέρα από κάθε προσδοκία αν και συγχρόνως είναι, με πολλούς τρόπους, και βαθύτατα ανησυχητικό.

Όταν οι άνθρωποι πρωτοραματίστηκαν την ψευδαίσθηση, την οποία αποκαλούν «πραγματικότητα», προοριζόταν για να είναι το πεδίο όπου υψηλά ανεπτυγμένα όντα θα «παρίσταναν» ότι θα ξέχναγαν τι είναι. Εκεί θα πειραματιζόνταν με τη γέννηση νέων εμπειριών που μπορούν να βιωθούν μόνο στο χωνευτήρι του δυϊσμού και της πολικότητας, όπου τα πιστεύω και τα συναισθήματα είναι οι πρωτεύουσες κινητήριες δυνάμεις. Σύντομα έγινε εμφανές ότι η ψευδαίσθηση παραήταν σχεδιασμένη καλά. Το πείραμα, αν και ενδιαφέρον, δεν προχωρούσε όπως είχε σχεδιαστεί. Με κάθε διαδοχική μετενσάρκωση, οι ψυχές βίωναν μεγαλύτερα επίπεδα πόνου και βασάνων. Αρκετές φορές στην ιστορία του πλανήτη μας, εξελιγμένα όντα μετενσαρκώθηκαν στη Γη για να βοηθήσουν στη μετατόπιση της συνείδησης και να προσφέρουν ποικίλες επιλογές. Σε κάθε περίπτωση, τις υψηλής αξίας διδασκαλίες τους τις οικειοποιήθηκαν τα διάφορα ιερατεία και τελικώς έκαναν περισσότερο κακό παρά καλό.

Τώρα που είμαστε για τα καλά κοντά στην επικείμενη αλλαγή, περισσότερα από εβδομήντα εκατομμύρια από αυτά τα εξελιγμένα όντα έχουν ήδη μετενσαρκωθεί στη Γη. Εν αντιθέσει με τους προκατόχους τους, οι οποίοι διατήρησαν την πλήρη συνειδητοποίησή τους κατά τη διάρκεια του χρόνου που βρίσκονταν στον πλανήτη μας, αυτοί οι Περιπλανώμενοι, όπως αποκαλούνται τα όντα από υψηλότερες πυκνότητες, συμφώνησαν να περάσουν από τον Πέπλο της Λησμονιάς καθώς εισήλθαν στην ψευδαίσθηση. Αυτό σημαίνει ότι έχουν την περιορισμένη συνείδηση των ανθρώπων καθώς και ανθρώπινη μορφή. Νόμιζαν ότι η εξελιγμένη κατάσταση στην οποία βρίσκονταν θα τους επέτρεπε να ξεπεράσουν γρήγορα τις παραμορφώσεις του Πέπλου.

Έκαναν λάθος.

Τώρα, λιγότερο από το εννέα τοις εκατό αυτών των Περιπλανώμενων έχουν κατορθώσει να ξυπνήσουν από τον «λήθαργό» τους. Όπως συμβαίνει και με τα έξι δισεκατομμύρια ψυχές που ήρθαν για να βοηθήσουν, οι υπόλοιποι είναι παγιδευμένοι στην ψευδαίσθηση, μην μπορώντας να ελευθερωθούν. Ωστόσο, τα αποτελέσματα των ενεργειών αυτού του μικρού ποσοστού των αφυπνισμένων όντων είναι ήδη σημαντικά. Πολλές από τις προβλεπόμενες συμφορές φαίνεται να έχουν αποφευχθεί ή τουλάχιστον να έχουν μικρότερης βαρύτητας αποτελέσματα. Οι μεγάλες αλλαγές της Γης, τις οποίες είχαν οραματιστεί διάφοροι προφήτες, δεν έχουν συμβεί, ούτε έχουν γίνει οι εκρήξεις των ηφαιστείων που θα προκάλούσαν κατακλυσμούς. Όμως, παντού γύρω μας, ακόμη και στη φυσική διάσταση, τα σημάδια της αλλαγής είναι πλέον εμφανή.

Δυστυχώς, οι επιστήμονές μας δεν είναι ειλικρινείς. Κάτω από αφόρητη πίεση των εργοδοτών τους, αρνούνται να μοιραστούν ανοιχτά τους βαθύτατους φόβους που τους κατατρύχουν μέσα στα μυστικά εργαστήριά τους. Ένας μικρός κατάλογος από αδιάσειστα επιστημονικά δεδομένα αποδεικνύουν την αλήθεια: η πρόσφατη ηλιακή δραστηριότητα ξεπερνά κάθε προηγούμενη μέτρηση· μια αναφορά που διέρρευσε από το Εθνικό Ρωσικό Ινστιτούτο Επιστημών (Russian National Academy of Science) αποκαλύπτει ότι το ηλιακό μας σύστημα έχει μετακινηθεί σε μια «διαφορετική χωρική περιοχή» με υψηλότερα και πιο ανώμαλα ενεργειακά επίπεδα από αυτά που είχαν παρατηρηθεί πρωτίτερα· η φωτόσφαιρα του Ήλιου (το μαγνητικό «αβγό» που εκπέμπεται από τον Ήλιο) είναι τώρα δέκα φορές μεγαλύτερη από το κανονικό της μέγεθος, δημιουργώντας έτσι ένα λαμπρό, ζωηρό πλασματικό ενεργειακό πεδίο ως αιχμή· οι ατμό-

σφαιρες πέντε πλανητών, συμπεριλαμβανομένης της Γης, υφίστανται σημαντικές αλλαγές· σε αρκετούς πλανήτες έχουν αλλάξει θέσεις πρόσφατα οι μαγνητικοί πόλοι – μία από τις βίαιες αλλαγές που έχει προβλεφθεί ότι θα συμβούν και στη Γη· οι μαγνητικές αλλαγές στον πλανήτη μας είναι ήδη τόσο εμφανείς που οι αεροναυπηγικοί χάρτες τους οποίους χρησιμοποιούν οι πιλότοι έπρεπε να αναθεωρηθούν.

Ο παραπάνω κατάλογος θα μπορούσε να συνεχιστεί σε μάκρος με περισσότερα αδιάσειστα στοιχεία. Το συμπέρασμα είναι ξεκάθαρο: οι προβλεπόμενες αλλαγές δεν θα συμβούν στο μέλλον, συμβαίνουν ήδη. Οι επιστημονικές κοινότητες, καθώς και οι διάφορες κυβερνήσεις, τα έχουν χαμένα και δεν ξέρουν τί να κάνουν. Στην προσπάθειά τους να μας κρατήσουν ήρεμους και ασφαλείς, επιλέγουν να μας αποκρύψουν και να μην παραδεχτούν την ανικανότητά τους. Ωστόσο, και παρά τις αναταραχές αυτές στο οικοδόμημα του πλανήτη μας, αυτά που συμβαίνουν δεν αποτελούν μυστήριο. Είναι ακριβώς αυτά που είχαν προβλεφθεί ότι θα συμβούν, και οφείλουμε να απονεύμουμε τα εύσημα στους Μάγια, στη φυλή Χόπι και στους υπόλοιπους προφήτες από το παρελθόν.

Γι' αυτούς που ακόμη παλεύουν υπό το βάρος του Πέπλου, η απελευθέρωση μοιάζει τρομακτική. Στην πραγματικότητα, είναι εκπληκτικά απλό. Το μόνο που χρειάζεται κανείς να κάνει είναι να αλλάξει την οπτική γωνία από όπου βλέπει τα πράγματα, και τότε η λύση καθίσταται αμέσως εμφανής. Το όλο θέμα είναι φυσικά κατά πόσον κάποιος είναι διατεθειμένος να αφήσει τον εαυτό του ελεύθερο.

Αν και ένα μέρος των πληροφοριών που περιέχονται στο βιβλίο *Το Ταξίδι της Ψυχής* ήταν εδώ και καιρό διαθέσιμο σε διάφορες διδασκαλίες, δεν ήταν εύκολη

η συγκρότησή τους σε ένα ενιαίο σύνολο. Κατά μία έννοια, είναι σαν να λέμε ότι όλα τα σονέτα του Σαίξπηρ περιέχονται σε ένα αλφαβητάρι, κάποιος όμως πρέπει να ξέρει πώς να ξανατακτοποιήσει τα γράμματα. Καταλαβαίνω τώρα πως κάθε βήμα της ζωής μου ήταν έτσι προγραμματισμένο ώστε να με προετοιμάσει να γίνω ο γραφέας, έτσι ώστε κάθε πληροφορία που υπάρχει σε αυτό το βιβλίο να μπορεί να ταξινομείται από μόνη της όπως ακριβώς οι αυχένες που απαρτίζουν μια περίπλοκη κλειδαριά.

Αυτό το βιβλίο απευθύνεται κυρίως σε αυτούς τους Περιπλανώμενους και σε αυτές τις πολύτιμες ψυχές που βιώνουν την ψευδαίσθηση και που έχουν κατορθώσει να ξεσκίσουν τον Πέπλο με τα πνευματικά σπαθιά τους ώστε να αντικρίσουν τις πρώτες ακτίνες του φωτός. Η συλλογική μας αποστολή στον πλανήτη είναι πλέον εμφανής. Πρέπει να βοηθήσουμε τα όντα, που είναι παγιδευμένα στην ψευδαίσθηση, να προχωρήσουν, αν το επιθυμούν. Αν είσαι ένας τέτοιος άνθρωπος, μια Ωραία Κοιμωμένη λόγου χάριν, που βρίσκεται σε λήθαργο μετά το πέρασμά της από τον Πέπλο της Λησμονιάς, τότε προετοιμάσου για να δεχτείς το φιλί του πρίγκιπα.

Ώρα να αφυπνιστείς.

Εν αρχή ήταν η αγγελία

Ο Λάρι πάντα ενθουσιαζόταν με τον τρόπο με τον οποίο τα σκυλιά και οι ιδιοκτήτες τους φαίνονταν να ταιριάζουν απόλυτα. Μερικές φορές έμοιαζαν εντυπωσιακά, σαν δίδυμα που εμφανίζονται με διαφορετικές μορφές, σαν μια συμφωνία του Μότσαρτ και σαν ένα τέλειο ηλιοβασίλεμα. Αναρωτιόταν αν ήταν από το ξεκίνημα έτσι, δηλαδή αν οι άνθρωποι ασυνείδητα ελκύονταν από συγκεκριμένα σκυλιά ή αν το ζώο και ο άνθρωπος απλώς έβρισκαν κοινό έδαφος με τον χρόνο καθώς η σχέση τους γινόταν πιο βαθιά.

Επίσης, αναρωτιόταν αν οι άλλοι μπορούσαν να δουν πόσα κοινά στοιχεία μοιράζονταν αυτός και ο Δίας. Ο Δίας από γενετικής πλευράς ήταν ένα θαύμα έχοντας χαρακτηριστικά από όλες τις ράτσες. Ήταν λίγο πιο μεγαλύτερος από Κόλνι και πολύ πιο μικρόσωμος από Γερμανικό Ποιμενικό. Διέθετε τις κυνηγετικές αρετές ενός κυνηγόσκυλου Σπάνιελ αλλά και την ευφυΐα ενός Κανίς. Είχε τα χαρακτηριστικά όλων και πιθανότατα και κάτι παραπάνω. Ο κτηνίατρος τον χαρακτήρισε αναμφισβήτητα ως «το κάτι άλλο», και είπε ότι ο σκύλος σίγουρα

δεν θα κέρδιζε το βραβείο ως σκυλί καθαρόαιμης ράτσας στον αντίστοιχο διαγωνισμό αν και θα μπορούσε να συμμετάσχει σε τέσσερις τουλάχιστον κατηγορίες, ίσως και σε έξι.

Ο Λάρι δεν είχε καμμία απολύτως πρόθεση να αποκτήσει σκύλο. Η ιδέα ούτε καν του είχε περάσει από το μυαλό. Ακόμη και εκ των υστέρων, δεν μπορούσε να συνειδητοποιήσει πλήρως την απίστευτη σειρά γεγονότων που τους έφεραν κοντά. Οι πιθανότητες θα πρέπει να ήταν μία στο δισεκατομμύριο. Ωστόσο, το αποτέλεσμα είχε ήδη προαποφασιστεί. Ο Δίας και ο Λάρι ήταν γραφτό να είναι μαζί. Στην πραγματικότητα, η μοίρα του κόσμου εξαρτιόταν από αυτό.

Στις 3 Μαΐου 1999, ένας τρομακτικός ανεμοστρόβιλος χτύπησε το πάρκο Γουίστφουλ Γουίλοους, περίπου πενήντα χιλιόμετρα νοτιοδυτικά του Νόρμαν, στην Οκλαχόμα αφήνοντας στο πέρασμά του πολλούς νεκρούς, πάνω από δεκαοκτώ προκατασκευασμένα σπίτια κατεστραμμένα και τρία κουταβάκια, έξι εβδομάδων, ορφανά. Τα κουτάβια σώθηκαν από τη Λουσίλ Ντάγκλας, μια εθελόντρια ειδικευμένη σε έκτακτες καταστάσεις η οποία ανήκε στην ομάδα που δούλευε στο τοπικό νοσοκομείο του Νόρμαν. Βρισκόταν στο σπίτι της, καρφωμένη στην τηλεόραση, όπως σχεδόν όλοι σε ακτίνα εκατόν πενήντα χιλιομέτρων, όταν έλαβε την κλήση από την υπηρεσία της. Ήταν χαράματα Τρίτης. Η κλήση δεν ήταν κάτι το αναπάντεχο, αφού τα τηλεοπτικά δίκτυα αναμετέδιδαν τις τελευταίες κινήσεις του ανεμοστρόβιλου καθώς και αναφορές για τις αρχικές ζημιές εδώ και δώδεκα ώρες. Ευτυχώς, οι περισσότεροι άνθρωποι που ζούσαν στις περιοχές από όπου πέρασε ο ανεμοστρόβιλος είχαν ενημερωθεί εγκαίρως και μπόρεσαν να διαφύγουν τον κίνδυνο. Ωστόσο, δεν ξέφυγαν όλοι από αυτό που αργό-

τερα θα χαρακτηριζόταν ως ο πιο καταστρεπτικός ανεμοστρόβιλος στην ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών.

Ήταν κλάσεως F5 στην κλίμακα Φουτζίτα, με την ταχύτητα των ανέμων να μετράται, με τη βοήθεια ενός Ντόπλερ ραντάρ στη βάση ενός φορτηγού, στα πεντακόσια δώδεκα χιλιόμετρα ανά ώρα, τη μεγαλύτερη που έχει παρατηρηθεί ποτέ στη Γη! Αρκετές ημέρες μετά, και αφού ο επικεφαλής του Ομοσπονδιακού Οργανισμού Διαχείρισης Έκτακτων Καταστάσεων κήρυξε τις ένδεκα γύρω Πολιτείες σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, οι τοπικοί αξιωματούχοι άρχισαν την καταγραφή των ζημιών: πάνω από τριάντα νεκροί, πάνω από τρεις χιλιάδες σπίτια κατεστραμμένα ή με σοβαρές ζημιές και καταστροφές που ξεπερνούσαν το ενάμισι δισεκατομμύριο δολάρια.

Η Λούσι έβαλε τη στολή της και διήνυσε με το αμάξι τη σύντομη διαδρομή έως το νοσοκομείο. Εκεί μαζί με άλλους επιφορτίστηκε με το καθήκον να πάει στον τόπο της καταστροφής. Η γέφυρα Κρικ απείχε λιγότερο από είκοσι πέντε χιλιόμετρα από το νοσοκομείο, διαδρομή η οποία δεν θα έπρεπε να πάρει πάνω από σαράντα πέντε λεπτά. Ωστόσο, στη συγκεκριμένη περίπτωση, ακόμη και με τη σειρήνα ανοικτή και τα φώτα να αναβοσβήνουν, χρειάστηκε μία ώρα και σαράντα πέντε λεπτά για να φτάσουν στον προορισμό τους. Η ομοσπονδιακή αστυνομία και η μονάδα του τοπικού σερίφη είχαν πολλή δουλειά δίνοντας προτεραιότητα στα οχήματα συντήρησης του αυτοκινητόδρομου, αποκατάστασης των τηλεφωνικών γραμμών και ηλεκτρισμού καθώς και στα νοσοκομειακά, ενώ κρατούσαν τους δημοσιογράφους, τους περιεργούς και τους αλλόφρονες συγγενείς των τραυματισμένων ή των νεκρών σε απόσταση.

Η Λούσι θεώρησε τον εαυτό της τυχερό που ήταν στην ομάδα με τον Ρότζερ Θόρτον, ο οποίος ήταν ευρέως αναγνωρισμένος ως ο πιο έμπειρος επί των ακραίων καταστροφών της Πολιτείας. Ήταν επίσης ειδικός στο θέμα των ανεμοστρόβιλων και έτσι παρείχε στην ομάδα, καθώς πήγαιναν στον προορισμό τους, μια εξειδικευμένη άποψη πάνω σε αυτό το ιδιόρρυθμο φαινόμενο της Φύσης. Ο Ρότζερ ήταν εμφανώς ανήσυχος λόγω των «τουριστών-κυνηγών» του ανεμοστρόβιλου, των οποίων, όπως μάντευε, η μοναδική εκπαίδευση σχετικά με το φαινόμενο προερχόταν από την ταινία *Ο Τυφώνας*. «Αυτοί οι ανόητοι θα σκοτωθούν μόνο και μόνο για να έχουν την ευκαιρία να δουν τη βιντεοταινία τους στις ειδήσεις των εννέα. Όχι μόνο θέτουν τις δικές τους ζωές σε κίνδυνο, αλλά και τις ζωές των επαγγελματιών με το να συνωστίζονται στους δρόμους». Βέβαια, επαινούσε, και με το παραπάνω, τη στάση με την οποία αντιμετώπισαν το θέμα της διαρροής πληροφοριών τόσο ο Τύπος όσο και οι άνθρωποι από το Κέντρο Πρόβλεψης Καταγίδων. Εκτιμούσε ότι χάρη στον ψύχραιμο επαγγελματισμό τους εκατοντάδες, αν όχι χιλιάδες, ανθρώπινες ζωές είχαν σωθεί.

Αποτελούσε τραγική ειρωνεία το γεγονός ότι το τελευταίο κομμάτι του δρόμου που οδηγούσε στη γέφυρα Κρικ ονομαζόταν «Δρομάκι των Ερωτευμένων». Η τωρινή κατάσταση του δρόμου με τους σωρούς από χαλάσματα και πεσμένα κλαδιά παρωδούσε την κατεστραμμένη ταμπέλα με το όνομα, ένα θλιβερό απομεινάρι καλύτερων ημερών. Η ήρεμη ομιλία του Ρότζερ παρείχε μια ασφάλεια που όλοι χρειάζονταν. Οι τελευταίες συμβουλές που έδωσε σχετικά με τα «4 Π», όσον αφορά την εκκένωση λόγω έκτακτης ανάγκης, αποδείχτηκαν προφητικές.

«Αυτή είναι πιθανότατα η περιοχή που έχει πληγεί περισσότερο από τον καταστρεπτικότερο τυφώνα που χτύπησε ποτέ την Οκλαχόμα, αν όχι όλες τις ΗΠΑ. Πιστεύω ότι το πάρκο έχει υποστεί τις μεγαλύτερες ζημιές. Από ό,τι ξέρουμε από τους αστυνομικούς η κατάσταση είναι πολύ άσχημη. Τα καλά νέα είναι ότι δεν είμαστε οι πρώτοι που φτάσαμε αν και θα έχουμε πολλή δουλειά. Ας ελπίζουμε για το καλύτερο, αλλά ας είμαστε προετοιμασμένοι για το χειρότερο, και μην ξεχνάτε να διασφαλίσετε τα “4 Π”, τα πράγματα που έχουν μεγαλύτερη αξία για τους ανθρώπους: ζώα, φωτογραφίες, φάρμακα και υπολογιστές».

Η Λούσι αργότερα είπε στον Λάρι ότι άκουσε τα κουτάβια πολύ προτού τα δει και ότι τα σπαρακτικά ουρλιαχτά τους θα μείνουν ανεξίτηλο σημάδι στην ψυχή της για πάντα. Ακολούθησε τους διαπεραστικούς ήχους ώσπου αντίκρισε τρεις μικρές μορφές στριμωγμένες κοντά η μία στην άλλη, πιεσμένες κάτω από το άψυχο κορμί της μητέρας τους που τις είχε γεννήσει και αναθρέψει σε ένα ρηχό αυλάκι δίπλα σε έναν θάμνο και κάτω από μια κατάμαυρη ιτιά, περίπου τριάντα μέτρα από το κοντινότερο κτίριο. Η άτυχη μητέρα θα ήταν μια χαρά αν δεν υπήρχε ένα κομμάτι από γυαλί καρφωμένο βαθιά στον λαιμό της. Κατά την άποψη της Λούσι, είχε πεθάνει προσπαθώντας να σώσει τα κουτάβια της, κάτι που την καθιστούσε πρότυπο μητέρας και καθένα από τα κουτάβια της επιλεγμένο από τη μοίρα για να ζήσει.

Αυτή η σκέψη, καθώς και η τάση της Λούσι προς το μελόδραμα, εξηγούσε την καθ’ όλα παράξενη αγγελία που είδε ο Λάρι στην κυριακάτικη εφημερίδα, ούτε μία εβδομάδα μετά την καταστροφή:

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΑ! Τρία κουτάβια που σώθηκαν ως εκ θαύματος από την πρόσφατη καταστροφή, αναγεννώνται από τις στάχτες τους για να μας βοηθήσουν να αποδεχτούμε τους ανέμους των αλλαγών. Καθένα θα τεθεί υπό τη φροντίδα/συντροφιά ενός αναλόγως ιδιαίτερου ατόμου. Αν είστε εσείς θα το γνωρίζετε. Απαντήσεις μόνο μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στη διεύθυνση: PhoenixPups@aol.com.

Τα πάντα γύρω από την αγγελία ήταν παράξενα. Βρισκόταν στο κομμάτι των αγγελιών για εργασία, στριμωγμένο μεταξύ προσφορών δουλειάς για βοηθό δικηγόρου και βοηθό υδραυλικού. Δεν έκανε καμμία αναφορά για τη ράτσα των κουταβιών. Δεν περιείχε καμμία από τις στερεότυπες λέξεις ή φράσεις όπως “χαριτωμένο”, “αξιολάτρευτο, χρειάζεται ένα καλό σπίτι, λατρεύει τα παιδιά” και ούτω καθεξής. Σχεδόν σε προκαλούσε να απαντήσεις μη δίνοντάς σου άλλον τρόπο επαφής παρά μόνο μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

Ο Λάρι μαγνητίστηκε από τη στιγμή που την είδε, αν και η λογική του τού έλεγε να γυρίσει σελίδα. Ποτέ δεν κατάλαβε τί ακριβώς τον έκανε να προσέξει την αγγελία της Λούσι. Είχε ξεκινήσει το συγκεκριμένο πρωινό όπως όλες τις ημέρες τους τελευταίους δεκαοκτώ μήνες από τότε που είχε οριστικοποιηθεί το διαζύγιό του. Μάζεψε την εφημερίδα από το σημείο όπου την είχε πετάξει ο εφημεριδοπώλης, γέμισε ένα ποτήρι με χυμό γκρέιπφρουτ και κοίταξε τις αθλητικές σελίδες.

Αυτή η μίνι ιεροτελεστία αποτελούσε απλώς ένα πρελούδιο από την πραγματική δουλειά του Λάρι: αναμετρούσε τις δυνάμεις του με τους εξπέρ στη στήλη του μπριτζ και έλυne το σταυρόλεξο. Πού και πού, για λόγους

που ποτέ του δεν καταλάβαινε, τον τραβούσε το ωροσκόπιο στην αντίστοιχη σελίδα λες και τον περίμενε εκεί ένα κρυφό μήνυμα. Αυτή η ημέρα ήταν μία από αυτές τις περιπτώσεις. «Τώρα που η άνοιξη πλησιάζει στο τέλος της, ήρθε ο καιρός να εξαγνιστείς όπως ποτέ άλλοτε. Επιστράτευσε κουράγιο και αποφασιστικότητα ώστε να αφήσεις τα παλιά και να αναγεννηθείς σαν άλλος φοίνικας από τις στάχτες του παρελθόντος σου. Προετοιμάσου για μεγάλες περιπέτειες. Ο καιρός σου έφτασε».

Το ωροσκόπιο θύμισε στον Λάρι αμυδρά τη Μαριάν και χωρίς κακία της ευχήθηκε τα καλύτερα. Η επταετής σχέση τους είχε ξεκινήσει με τους καλύτερους οιωνούς και σταδιακά εξελίχτηκε σε μια σχέση ανάμεσα σε δύο ανθρώπους που μιλούσαν διαφορετική γλώσσα ενώ το χάσμα της επικοινωνίας τους ολοένα και διευρυνόταν. Και στους δύο άξιζε κάτι καλύτερο. Αντίθετα με τον Λάρι, η Μαριάν ήξερε τί ακριβώς ήθελε από τη ζωή της και η λαμπρή καριέρα της ως κλινικής ψυχολόγου απέδειξε ότι ήξερε και πώς να το κάνει. Τα πολλά άρθρα της σε γυναικεία περιοδικά και οι συχνές εμφανίσεις της σε τοκ-σόου την είχαν μετατρέψει σε σταρ μικρού μεγέθους, ούσα έτσι παγιδευμένη στον ιστό της ίδιας της επιτυχίας της.

Το μόνο που ήξερε ο Λάρι με σχετική βεβαιότητα όταν πήραν διαζύγιο ήταν ότι βρισκόταν κάπου μεταξύ των τριάντα επτά και τριάντα οκτώ και ότι κάτι δεν πήγαινε καλά με τη δουλειά του. Του απέδιδε πολλά χρήματα αλλά δεν του προσέφερε τίποτε άλλο. Υπήρχε ένα μικρό σπίτι στο Ιντιλουάιντ, δύο αυτοκίνητα, ένα σεβαστό επενδυμένο χαρτοφυλάκιο, κανένα παιδί και μια κατάσταση συνιδιοκτησίας. Παρ' όλο που αυτός και η Μαριάν αγαπούσαν ο ένας τον άλλον, ήξεραν και οι δύο ότι ήταν καιρός να τραβήξει ο καθένας τον δρόμο του. Αυτό έκανε τη

διαδικασία του διαζυγίου μια σχετικά εύκολη υπόθεση. Τελείωσε προτού καν αρχίσει σχεδόν. Η Μαριάν δεν έχασε απολύτως τίποτε, ενώ ο Λάρι έχασε το βασικό του στήριγμα. Οι τελευταίοι δεκαοκτώ μήνες αποτελούσαν μια παρατεταμένη περίοδο θεραπείας του εαυτού του, όπως του άρεσε να την αποκαλεί.

Το ωροσκόπιο πέτυχε τον στόχο του. Ο Λάρι έπαιξε λίγο με την ιδέα μήπως ήταν «στημένο» από κάποιον από τα μέλη της λέσχης «Κοινότητα Πόκερ, Ποτού και Πειραγμάτων» – μια ομάδα έξυπνων, επιτυχημένων και κατά τα άλλα σοβαρών ανδρών που συναντιούνταν μία φορά τον μήνα, την πρώτη Πέμπτη μετά την πανσέληνο, για να κάνουν φάρσες και να ξαναζήσουν τις φοιτητικές αναμνήσεις της σπαταλημένης τους νιότης.

Οποιοδήποτε από τα έξι μέλη που απάρτιζαν την «Κοινότητα» θα μπορούσε να είχε πληρώσει την εφημερίδα ώστε να γεμίσει το ωροσκόπιο με κρυφά μηνύματα για έναν χρόνο. Ωστόσο, δεν είχε γίνει κάτι τέτοιο. Ούτε και είχαν πληρώσει το κινέζικο εστιατόριο για να δώσει στον Λάρι επίτηδες την προηγούμενη νύχτα ένα τυχερό μπισκότο με τη φράση: «Καλή τύχη και σαν τον Φοίνικα αναγεννήσου την κατάλληλη στιγμή». Ο Λάρι σκέφτηκε μήπως στην πραγματικότητα ο κόσμος κυβερνιόταν μυστικά από την εταιρεία παραγωγής αυτών των τυχερών μπισκότων, τα κρυφά μηνύματα της οποίας παραδίδονταν από μυστικούς πράκτορες, μεταμφιεσμένους σε Κινέζους σερβιτόρους, και μας πληροφορούσαν για οτιδήποτε έπρεπε να γνωρίζουμε. Την περασμένη νύχτα είχε προσθέσει το μήνυμα στη μικρή συλλογή από λευκά, λεία χαρτάκια με κινεζικά αποφθέγματα που φύλαγε σε μια μπεζ, καστόρινη σακούλα μαζί με ινδιάνικα ιερά αντικείμενα από το Τάος στο επάνω δεξί συρτάρι του γραφείου του. Αφού διάβασε το ωροσκόπιο και την

αγγελία, σηκώθηκε και πήγε να το ελέγξει για να σιγουρευτεί.. Πράγματι, το μήνυμα της περασμένης βραδιάς με τον «Φοίνικα» ήταν ακόμη εκεί.

Ο Λάρι συνειδητοποίησε ότι για τρίτη φορά μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες, η λέξη «Φοίνικας» απασχόλησε τη σκέψη του. Εάν επρόκειτο για συνωμοσία, θα έπρεπε να συμπεριλαμβάνει πολλά άτομα, μαζί με όποιον ήταν ο υπαίτιος για τον πιο καταστροφικό ανεμοστρόβιλο της Αμερικής ώστε να προκληθούν τα γεγονότα που κατέληξαν στην εμφάνιση της μικρής αγγελίας στην εφημερίδα *Λος Άντζελες Τάιμς*. Τη στιγμή που διάβασε την αγγελία ο Λάρι, ήξερε ότι απευθυνόταν αποκλειστικά σε αυτόν. Άνοιξε τον φορητό υπολογιστή του και έγραψε το πρώτο από τα πολλά μηνύματα που θα αντάλλασσε με τη Λούσι.

Αγαπητά κουταβάκια Φοινικάκια,

Είμαι και εγώ ένας αναγεννημένος Φοίνικας που προετοιμάζεται για το επόμενο στάδιο της περιπέτειάς του. Περίμενα τη μεταμόρφωσή μου και την άφιξή σας για τριάντα επτά χρόνια. Σας παρακαλώ, πείτε μου πότε μπορούμε να συναντηθούμε. Απαντήστε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου το συντομότερο δυνατό.

Ακολούθησε πληθώρα μηνυμάτων, στα οποία εκείνος και η Λούσι αντάλλαξαν σκέψεις σχετικά με τη ζωή, τη φιλοσοφία, τον κινηματογράφο, τις προτιμήσεις στα φαγητά καθώς και τις πιο τρελές πολιτικές στιγμές της ιστορίας. Κατά τη διάρκεια των επόμενων ημερών ο Λάρι αποκάλυψε στη Λούσι περισσότερα στοιχεία της ζωής του από ό,τι είχε αποκαλύψει μέχρι τώρα σε στενούς φίλους του. Κατά κάποιον τρόπο, η ανωνυμία που προσέφερε

το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο καθώς και η ειλικρίνεια των σκέψεων της Λούσι έκαναν τη διαδικασία ευκολότερη. Επίσης, η Λούσι έμαθε πολύ περισσότερα από τα στοιχεία που ο Λάρι διάλεξε να μοιραστεί μαζί της. Ενθουσιάστηκε από την ασυνήθιστη αίσθηση του χιούμορ του, από την επιμονή και την ευελιξία που επέδειξε κατά τη διάρκεια του «παιχνιδιού» της ανταλλαγής μηνυμάτων με άξονα την υιοθεσία ενός κουτάβιού, και, πάνω από όλα, από την ειλικρινή του επιθυμία να κάνει τη διαφορά στον πλανήτη.

Αυτό που η Λούσι δεν αποκάλυψε στον Λάρι ήταν ότι διάβαζε τα μηνύματά του μαζί με αυτά άλλων υποψηφίων. Αργότερα εξήγησε ότι κάποια φωνή μέσα της την «πληροφόρησε» να κρατήσει ένα κουτάβι για κείνη και να δώσει τα άλλα δύο σε «επιλεγμένα άτομα» που θα περίμεναν γι' αυτά και στις δύο πλευρές της Αμερικής. Ισχυριζόταν δε ότι αυτή η εσωτερική φωνή την προέτρεψε να βάλει την αγγελία στο τμήμα των αγγελιών για εργασία –μόνο μία φορά, και όχι στο τμήμα αγγελιών για κατοικίδια– στις κυριακάτικες εκδόσεις κάποιων εφημερίδων στις 9 Μαΐου.

Έπρεπε να αφήσει τα κουτάβια να επιλέξουν τα ίδια τα μελλοντικά αφεντικά τους. Αυτό, όπως την πληροφόρησε η ίδια εσωτερική φωνή, ίσχυε ιδιαίτερα για το κουτάβι που τελικά θα κρατούσε για τον εαυτό της. Η επόμενη δουλειά της ήταν να τα ονομάσει. Εξαιτίας του τρομερού ανεμοστρόβιλου που διέλυσε για πάντα την πιθανότητα να ζήσουν μαζί τα κουτάβια, η Λούσι αποφάσισε να δώσει στο καθένα το όνομα ενός θεού. Ονόμασε το μοναδικό θηλυκό από τα τρία, το οποίο τελικά θα κρατούσε η ίδια, Σεκμέτ από την Αιγύπτια θεά της φωτιάς, που είχε σώμα γυναίκας και κεφάλι λέαινας και που συνήθως απεικονιζόταν καθισμένη σε θρόνο. Τα δύο

αρσενικά τα ονόμασε το ένα Ράμα, για να τιμήσει τις αρετές του Ινδού θεού του πολέμου, ο οποίος συνέτριψε τον δαίμονα Ραβάνα, και το άλλο Δία, από το όνομα του υπέρτατου για τους Έλληνες θεού ο οποίος κατοικούσε στον Όλυμπο και ήταν άμεσα υπεύθυνος για τους καταστρεπτικούς ανεμοστρόβιλους που είχαν πυροδοτήσει αυτήν την απίθανη αλληλουχία γεγονότων.

Καθώς τα απαντητικά ηλεκτρονικά μηνύματα έφθαναν από τέσσερις πόλεις, η Λούσι ένωθε περίπου σαν τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή που δεχόταν υποψηφιότητες για επόμενες Ολυμπιάδες. Οποιαδήποτε αμφιβολία ή ανησυχία καθησυχάζοταν γοργά από κάποια «υψηλή συνειδητοποίηση» που την καθοδηγούσε επιδέξια σε όλα τα στάδια της διαδικασίας. Η Λούσι ένωθε άνετα με το να αφηθεί ολότελα σε αυτήν. Είχε αρκετή διαίσθηση ώστε να μην αφήσει το εγώ της να εμπλακεί σε αυτήν την απίθανη σειρά γεγονότων που την παρέσερναν.

Έπειτα από πρόταση της Λούσι, η τελευταία επικοινωνία που είχε με τον Λάρι, εννιά ημέρες από τότε που είχε δημοσιευθεί η αγγελία, ήταν μέσω τηλεφώνου. Όταν ο Λάρι έμαθε ότι η Λούσι και τα κουτάβια βρίσκονταν περίπου στην άλλη άκρη της ηπείρου, ήταν πολύ μπλεγμένος στην υπόθεση για να κάνει πίσω. Θα ταξίδευε ευχαρίστως και στον Παναμά, αν αυτό αποτελούσε μέρος της συμφωνίας. Επίσης, η Λούσι του εξέθεσε, γελώντας, τρεις τελικές δοκιμασίες, στις οποίες έπρεπε να υποβληθεί και τις οποίες παρομοίαζε με αυτές του Ηρακλή, που θα αποδείκνυαν, κυρίως στον ίδιο τον Λάρι, τον βαθμό αφοσίωσής του στον τελικό σκοπό.

Πρώτον: Δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει αεροπλάνο. Θα έπρεπε να κάνει το ταξίδι των δύο χιλιάδων χιλιομέτρων με αυτοκίνητο, οδηγώντας μόνος του. Συγκεκριμένες διαδικασίες –η Λούσι χρησιμοποίησε

κάποιες περίεργες μοντέρνες λέξεις όπως «επαναπρογραμματισμός», «συντονισμός συχνοτήτων» και «κατέβασμα πληροφοριών»– χρειαζόταν να συμβούν κατά τη διάρκεια του ταξιδιού ώστε να εναρμονιστεί ο Λάρι με τον υποψήφιο σύντροφό του στη νέα τους σχέση.

Δεύτερον: Αυτός και το κουτάβι θα έπρεπε να συναντηθούν για πρώτη φορά κατά τη διάρκεια των δώδεκα ωρών της πανσελήνου που θα συνέβαινε στο Νόρμαν, στην Οκλαχόμα ακριβώς στις 6.40 π.μ. της Κυριακής, τη 13η Μαΐου. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς του Λάρι, θα έπρεπε να φτάσει στο σπίτι της Λούσι κάποια στιγμή μεταξύ 6.40 μ.μ. του Σαββάτου και 6.40 π.μ. της Κυριακής.

Τρίτον: Η τελική διαδικασία της επιλογής δεν επαφιόταν ούτε στη Λούσι ούτε στον Λάρι. Αν κάποιος από τα κουτάβια δεν ήταν φανερό ότι τον επέλεξε, η συμφωνία χαλούσε και θα έπρεπε να γυρίσει σπίτι ολομόναχος.

Ο Λάρι κανόνισε το πρόγραμμα της δουλειάς του φροντίζοντας να πάρει επιπλέον άδεια. Αποφάσισε να αφιερώσει δύο ημέρες στο ταξίδι προς τα ανατολικά, μία για να επισκεφτεί το σπίτι της Λούσι και να πάρει τον νέο τετράποδο σύντροφό του, και τρεις ημέρες στην επιστροφή στο σπίτι. Εάν κάποια απόκρυφη δύναμη, κάποια αρκάνια, έπαιζε με τα εσωτερικά κυκλώματά του καθώς ταξίδευε μέσω των ατελείωτων διαπολιτειακών ασφαλτοστρωμένων δρόμων που περνούσαν συνεχώς μπροστά από τα μάτια του, δεν το γνώριζε. Το μόνο που ήξερε ήταν ότι η απαλή τζαζ μουσική που έπαιζε στο ραδιόφωνο σύντομα αντικαταστάθηκε από κάντρι και συνεχίστηκε έως ότου έφθασε στον προορισμό του. Σημείωσε στο μυαλό του να φροντίσει να έχει cd την επόμενη φορά.

Αποδείχτηκε τελικά ότι η Λούσι ήταν πάνω-κάτω όπως η ίδια είχε περιγράψει τον εαυτό της: κοντά στα πενήντα, με ευχάριστο πρόσωπο, με περιποιημένο, αθλητικό σώμα και κοκκινόξανθα μαλλιά που τα κρατούσε πιασμένα σε αλογοουρά. Ωστόσο, συγκεκριμένα χαρακτηριστικά ξεπερνούσαν την εμφάνισή της και έδειχναν πραγματικά ποιά ήταν. Τα μάτια της ήταν γκριζοπράσινα και μόλις κοίταξε τον Λάρι, αυτός ένιωσε ότι μπορούσε να την εμπιστευτεί ανεπιφύλακτα. Κατάφερε να μεταδίδει μια απίθανα υψηλή μείξη αθωότητας και μοναδικής οξυδέρκειας. Το χαμόγελό της μπορούσε να μετατρέψει ακόμη και ένα παγόβουνο σε εύπλαστο πηλό.

Συμπάθησαν ο ένας τον άλλον αμέσως. Φάνηκε ότι και οι δύο τους ήταν απόλυτα ειλικρινείς στην επικοινωνία τους και ένιωθαν άνετα συμπεριφερόμενοι σε ένα επίπεδο εμπιστοσύνης σπάνιας, ακόμη και σε μια πολυετή φιλία. Ίσως το γεγονός ότι γνωρίστηκαν με την αφορμή της υιοθεσίας ενός κουταβιού, χωρίς κανένα υπονοούμενο για στενότερη σχέση, βοήθησε την κατάσταση.

Η συνομιλία γνωριμίας που είχαν διακόπηκε από τον ήχο γρατζουνίσματος στην πίσω πόρτα. «Επιτέλους, έφτασε η ώρα», είπε η Λούσι, «να συναντήσεις τα κουτάβια. Προφανώς, η παρουσία σου δεν έχει διαφύγει της προσοχής τους, και ένα από αυτά δείχνει ιδιαίτερα ανυπόμονο να σε συναντήσει». Με αυτά τα λόγια άνοιξε την πόρτα που οδηγούσε στην πίσω αυλή και μια μικρή μπάλα τριχωτού ζώου κουτρουβάλησε μέσα, πήδησε στον καναπέ και άρχισε να γλείφει το πρόσωπο του Λάρι.

«Λοιπόν, υποθέτω ότι αυτό ικανοποιεί και την τρίτη προϋπόθεση. Λάρι, αυτός είναι ο Δίας. Δία, φαίνεται ότι ήδη γνωρίζεις τον Λάρι. Είχα ένα προαίσθημα ότι οι δυο σας ήσασταν προορισμένοι ο ένας για τον άλλον. Χαίρομαι που είχα δίκιο».

Ο Λάρι γνώρισε και τα άλλα δύο κουτάβια, τα οποία ωστόσο φάνηκαν να ενδιαφέρονται περισσότερο για το παιχνίδι με μια μπλε μπαλίτσα που κουδούνιζε καθώς κυλούσε. Ο Δίας, από την άλλη, δεν έφυγε στιγμή από το πλευρό του. Οι τρεις τους πέρασαν την υπόλοιπη ημέρα πηγαίνοντας στη γέφυρα Κρικ, ακολουθώντας τη διαδρομή που έκανε η Λούσι και η ομάδα της περίπου τέσσερις εβδομάδες νωρίτερα. Οι δρόμοι είχαν καθαριστεί από τα σπασμένα κλαδιά και τους πεσμένους στύλους ηλεκτρικού ρεύματος, ωστόσο παντού ήταν ορατά τα σημάδια της καταστροφής. Το άσχημα λυγισμένο κοντάρι με την πινακίδα «Δρομάκι των Ερωτευμένων» ήταν ακριβώς όπως το θυμόταν η Λούσι. Το ίδιο συνέβαινε και με το πάρκο Γουίστφουλ Γουίλουους. Δυστυχώς, καμμιά από τις πανέμορφες, ηλικίας τριάντα ετών, ιτιές, και από τις οποίες αυτή η κοινότητα χαμηλών εισοδηματιών είχε πάρει το όνομά της, δεν είχε παραμείνει ανέγγιχτη από την καταστροφή. Παραμορφωμένοι, διαλυμένοι κορμοί κείτονταν, ατράνταχτη απόδειξη του ανεμοστρόβιλου μεγέθους F5 της κλίμακας Φουτζίτα.

Περπάτησαν μες στα συντρίμια κατεστραμμένων ζωνών με σιωπή που υποδήλωνε βαθύ σεβασμό. Ο Δίας έφυγε σιωπηλά από το πλευρό του Λάρι και εξαφανίστηκε πίσω από έναν σωρό χαλασμάτων. Όταν τον βρήκαν, καθόταν δίπλα σε ό,τι είχε απομείνει από τη μαύρη ιτιά όπου η Λούσι είχε βρει τα κουτάβια. Δεν κουνούσε ούτε βλέφαρο. Καθόταν βουβά, κάνοντας ό,τι κάνουν τα σκυλιά που έχουν βιώσει την οδυνηρή εμπειρία της απώλειας της παρουσίας που αγαπούσαν περισσότερο από καθετί.

Άφησαν το κουτάβι μόνο του, παραχωρώντας του τον χρόνο που χρειαζόταν ώστε να κλείσει αυτό το κεφάλαιο μέσα του. Κατά κάποιον τρόπο, ο Δίας φάνηκε να κατα-

λαβαίνει ότι η ζωή του πλέον θα κινείτο σε μια ολότελα διαφορετική κατεύθυνση και ότι ποτέ δεν θα επέστρεφε. Οι τρεις τους έφυγαν από το πάρκο χωρίς να ανταλλάξουν λέξη.

Όταν ο Λάρι πρωτοσυνάντησε αυτό το κουτάβι με το κάπως αστείο παρουσιαστικό, κάτι μέσα του τού έλεγε ότι δεν επρόκειτο για συνηθισμένο κουτάβι. Θα του έπαιρνε περίπου δυόμισι χρόνια ώστε να ανακαλύψει πόσο πολύ το είχε υποτιμήσει με αυτήν την περιγραφή.